

عنوان مقاله:

مقایسه نهاد واگذاری قرارداد با مفاهیم مشابه در حقوق داخلی کشورها و اسناد بین المللی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ناصر علیدوستی - استادیار گروه حقوق خصوصی دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری

ابراهیم تقی زاده - دانشیار گروه حقوق خصوصی مرکز تحصیلات تکمیلی دانشگاه پیام نور تهران

علی خسروی فارسانی - دانشجوی دکتری تخصصی حقوق خصوصی، مرکز تحصیلات تکمیلی دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

در انتقال قرارداد، آنچه منتقل می گردد یک عقد است که به عنوان یک وجود اعتباری موضوع نقل و انتقال قرار می گیرد؛ اما در انتقال دین و انتقال طلب آنچه منتقل می گردد یک دین است که به اعتبار مدیون به آن دین گفته می شود و به اعتبار داین طلب نامیده می شود، خواه این دین یا طلب ناشی از یک عقد باشد و خواه ناشی از یک جرم و یا ناشی از مسئولیت مدنی و ضمان قهری. در تبدیل تعهد، اثر مهم، سقوط تعهد سابق و ایجاد تعهد جدید است، لذا در تبدیل تعهد نمی توان قایل به انتقال تعهد با همان وضعیت شد، چون تعهد قبلی دیگر باقی نمانده است؛ این در حالی است که انتقال قرارداد این مزیت را دارد که بدون نیاز به سقوط تعهد قبلی، می توان جای متعهد و متعهد له را عوض کرد. هر قرارداد از دیدگاه هر یک از طرفین قرارداد دارای دو بخش حقوق و تعهدات است، بر اساس آنچه گفته شد حقوق و تعهدات هر یک به صورت جداگانه قابل واگذاری می باشند؛ حال چنانچه یک طرف قرارداد در یک عمل حقوقی هم حقوق و هم تعهدات ناشی از قرارداد را منتقل کند آنگاه در واقع واگذاری قرارداد اتفاق افتاده است؛ به عبارت دیگر، واگذاری قرارداد عبارت است از مجموع واگذاری حقوق و انتقال تعهدات بنابراین در قیاس این نهادها، واگذاری قرارداد عام و دو مورد دیگر خاص تلقی می گردند.

کلمات کلیدی:

واگذاری قرارداد، انتقال طلب، انتقال دین، تبدیل تعهد، قرارداد فرعی، واگذاری حقوق و انتقال تعهدات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/653322>

